

ВАЗДУХ С А Д Р Ж А Ј

У В О Д

Сви знамо колико ваздух може да нам шкоди, поготову у данашњем свету великих и развијених фабрика, аутомобила итд. Некада је све било другачије. Нису постојале развијене фабрике, које су испуштале штетне гасове, нису постојали аутомобили, било је много здравије живети тада, у тим условима. Јесте се народ мучио да уради и произведе многе ствари, али бар је живот људи био здравији, а самим тим и животни век људи био дружи.

Не кажем да је сада страшно време, да је ваздух скроз загађен, да нема чистог ваздуха, и да нечисти ваздух не може да се пречисти. Технологије су напредовале, постоје многи пречистачи за ваздух, о томе ћу писати у даљем раду. А самим тим биће речи и о томе колико на нас утиче загађен ваздух, које су све последице и како се можемо иборити са нечистим ваздухом.

1. Ваздух

Поред воде и хране, ваздух је најважнији за наш живот. Да нас окружује сваки дан, сваки тренутак опажамо тек када нестане или је врло загађен. Колико је важан чисти ваздух показује нам неколико података. Данашње загађење је 400 пута веће него пре 30 година. За велики део болести криви крив је загађен ваздух у затвореним просторима. Већи део свог живота наине људи преживе у затвореним просторима. Зато су болести дисајних путева у великом порасту, посебно је то видљиво код деце. Ваздух у нашем дому је чак 50 пута загађенији од ваздуха на прометним местима.

Излагање средствима за чишћење, пестицидима и др. може да проузрокује мучнину и крварење из носа. Тешки метали у атмосфери, као што су оловне и живине паре, могу да делују на гастроинтестинални тракт и да изазову грчеве и премор мишића, слабост, промене личности, губитак слуха...

Биолошки загађивачи, као што су животињска длака или прашинске гриње, могу такође да помогну у ширењу болести и инфекција. Осим тога, могу да буду узрок стезања у грудима, упорног кашља итд. Свака прехлада или упала органа за дисање изазива оток слузокоже и појачано лучење секрета, што ремети функцију органа за дисање. Отежано дисање је посебно изражено код особа које болују од астме и хроничног бронхитиса. У дисајним путевима ових болесника ствара се знатно већа количина густог лепљивог секрета.

Само астматичари знају колико је напора потребно да се избаци мала количина слузи. Посебно штетна последица је што у тако великој количини конзистентне слузи пречистачи наших бронхија не могу да обаве своју функцију. Алвеоле, место где треба да се обави размена гасова, такође се пуне секретом и ова најважнија функција не може да се обави [4].

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com